

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Бургас , 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII СЪСТАВ в публично заседание на четиринадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **КАПКА АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно наказателно дело № 20212120201516 по описа за 2021 година

., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на „*“ ЕООД с ЕИК * гр.Бургас, ул. “*“ № 83, ет.1 чрез представляващия *, срещу Наказателно постановление № 1412/2020г. от 25.02.2021 г., издадено от Директора на ТД Южна Морска към Агенция Митници, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложена имуществена санкция в размер на 4485,28 лв. и на основание чл. 124, ал. 1, вр. чл. 107е, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове е присъдено да се заплати 3624,79 лева, представляващи пазарната цена на стоките, предмет на нарушението.

С жалбата и постъпилите писмени бележки се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като се посочва, че е налице процесуално нарушение. Също така се посочва, че не се спори по фактологията, а по отношение на извода, че за съответните горива липсвали документи за платен акциз, като се излагат подробни факти относно техния произход.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Найденова от АК-Бургас, която поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, се представлява от юрк. Янков, който моли за потвърждаване на постановлението и присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу

подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

Със Заповед № ЗТД - 1000 - 282/20.05.2020 г. на директора на Териториална дирекция Южна морска на Агенция „Митници“ било възложено извършването на проверка за установяване на факти и обстоятелства от значение за задълженията за акциз на „*“ ЕООД, стопанисващо бензиностанция, находяща се на адрес: гр. Бургас, ж.к. „Меден рудник“, ул. „Кооператор“ № 29.

На 27.05.2020 г. на „*“ ЕООД било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № В0001000-РК4-ИДП2/26.05.2020 г. Изисканите документи и електронни файлове на магнитен носител (CD) са предоставени в определения 14-дневен срок с писмо вх. № 32-161315/08.06.2020 г.

В хода на проверката, от предоставените от „*“ ЕООД документи и счетоводни регистри с писмо вх. № 32-161315/08.06.2020 г. било установено следното:

На 31.12.2018 г. по счетоводна сметка „304 3 Дизел Б6“ от счетоводната отчетност на „*“ ЕООД били заведени излишъци от 3 335,690 л. „Гориво за дизелови двигатели“ с код по КН 27102011.

На 01.09.2018 г. началното салдо (наличността) по сметка „304 3 Дизел Б6“ за обект (бензиностанция) с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустриална“ № 1 било 5 018 л. Количеството съответствало на крайното салдо към 31.08.2018 г. и на количеството в литри в резервоара, приведени към температура 15 °С, по данни от нивомерната система към 31.08.2018 г.

За периода от 01.09.2018 г. до 31.12.2018 г. в обект (бензиностанция) на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустриална“ № 1 били получени 579 427 л. „Гориво за дизелови двигатели“ с код по КН 27102011 с платен акциз.

Горепосочените количества акцизни стоки, получени от лицето, били осчетоводени в счетоводна сметка „304 3 Дизел Б6“ и за същите били регистрирани съобщения в системата на Националната агенция за приходите за потвърждаване на доставките.

За същия период от обект (бензиностанция) на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустриална“ № 1 били продадени 566 636,69 л. „Гориво за дизелови двигатели“, видно от счетоводната отчетност на лицето. Количеството и стойността на стоките били изписани на разход (по кредита) на сметка „304 3 Дизел Б6“ и стойността на продадените стоки била осчетоводена по дебита на сметка 702. По кредита на сметка 702 били отчетени приходите от продажби на стоки. Натрупаните обороти по кредита на сметка 702 съответствали на данъчната основа на облагаемите доставки, декларирани в регистър „Дневник за продажбите“ на „*“ ЕООД, ЕИК * в Националната агенция за приходите за периода от 01.09.2018 г. до 31.12.2018 г.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения № В0001000-РК4-ИДП11/15.07.2020 г., връчено на проверяваното лице на 15.07.2020 г., били изискани документите, на основание на които са заведени излишъците. С писмо вх. № 32-212260/22.07.2020 г. в определения 7-дневен срок от лицето била предоставена „Таблица-равносметка за прихода и разхода на стоково-материални ценности 31.12.2018“. В таблицата били нанесени данни от счетоводните регистри за начално салдо (налично количество в началото на периода), количества по прихода (получени стоки), количества по разхода (продадени количества). В колона 13 „следваща се счетоводна наличност“ (резултатна

колона - от сумата на началното салдо и количествата по прихода са извадени количествата по разхода) било вписано числото „17808,31“.

Към 31.12.2018 г. нивомерната система (монтирана на бензиностанцията на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустиална“ № 1) показвала количество литри, приведени към температура 15 °С, на наличното „Гориво за дизелови двигатели“ в трайно прикрепения стационарен резервоар - 21144 л., същото е посочено и в клетка 14 на „Таблица-равносетка за прихода и разхода на стоково-материални ценности 31.12.2018“

В колона 17 „Резултат излишък“ на „Таблица-равносетка за прихода и разхода на стоково-материални ценности“ било вписано числото 3335,69 (количество в литри), което е разлика между 21144 л, (количеството в литри в резервоара, приведени към температура 15 °С, по данни от нивомерната система) и 17808,31 л., (наличността по счетоводна сметка „304 3 Дизел Б6“). Установеният излишък коректно е заведен в счетоводна сметка „304 3 - Дизел Б6“ в счетоводната отчетност на „*“ ЕООД.

На 31.12.2018 г. по счетоводна сметка „304 2 бензин А-95“ от счетоводната отчетност на „*“ ЕООД били заведени излишъци от 123,630 л. „Автомобилен бензин А-95Н“ с код по КН 27101245.

На 01.01.2018 г. началното салдо (наличността) по сметка „304 2 бензин А-95“ за обект (бензиностанция) с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустиална“ № 1 било 1545 л. Количеството съответства на крайното салдо към 31.12.2017 г. и количеството в резервоара в литри, приведени към температура 15 °С, по данни от нивомерната система към 31.12.2017 г.

За периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. в обект (бензиностанция) на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустиална“ № 1, били получени 37 211 л. „Автомобилен бензин А-95Н“ с код по КН 27101245 с платен акциз.

Горепосочените количества акцизни стоки, получени от лицето, били осчетоводени в счетоводна сметка „304 2 бензин А-95“ и за същите са регистрирани съобщения в системата на Националната агенция за приходите за потвърждаване на доставките.

За същия период от обект (бензиностанция) на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустиална“ № 1, били продадени 34880,620 л. „Автомобилен бензин А-95Н“, видно от счетоводната отчетност на лицето. Количеството и стойността на стоките са изписани на разход (по кредита) на сметка „304 2 бензин А-95“ и стойността на продадените стоки била осчетоводена по дебита на сметка 702. По кредита на сметка 702 са отчетени приходите от продажби на стоки. Натрупаните обороти по кредита на сметка 702 съответствали на данъчната основа на облагаемите доставки декларирани в регистър „Дневник за продажбите“ на „*“ ЕООД, ЕИК * в Националната агенция за приходите за данъчните периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения № BG001000-РК4-ИДП11/15.07.2020 г., връчено на проверяваното лице на 15.07.2020 г., били изискани документите, на основание на които са заведени излишъците. С писмо вх. № 32-212260/22.07.2020 г. в определения 7-дневен срок от лицето била предоставена „Таблица-равносетка за прихода и разхода на стоково-материални ценности 31.12.2018“. В таблицата са нанесени данните от счетоводните регистри за начално салдо (налично количество в началото на периода), количества по прихода (получени стоки), количества по разхода (продадени количества). В колона 13 „следваща се счетоводна наличност“ (резултатна колона - от сумата на началното салдо и количествата по прихода са извадени количествата по разхода) било вписано числото „3875,38“.

Към 31.12.2018 г. нивомерната система (монтирана на бензиностанцията на „*“ ЕООД с адрес: гр. Бургас, ул. „Индустиална“ № 1) показвала количество литри, приведени към температура 15 °С, на наличното гориво „Автомобилен бензин А-95Н“ в трайно прикрепения стационарен резервоар - 3999 л. Същото било посочено и в клетка 14 на „Таблица-равносметка за прихода и разхода на стоково-материални ценности 31.12.2018“

В колона 17 „Резултат излишък“ на „Таблица-равносметка за прихода и разхода на стоково-материални ценности“ било вписано числото 123,63 (количество в литри), което е разлика между 3999,01 л. (количеството в литри в резервоара, приведени към температура 15 °С по данни от нивомерната система) и 3875,38 л., (наличността по счетоводна сметка „304 2 бензин А-95“). Установеният излишък коректно бил заведен в счетоводна сметка „304 2 бензин А-95“ в счетоводната отчетност на „*“ ЕООД.

За така установените излишъци не бил начисляван акциз, защото дружеството считало, че не се явява нито производител, нито вносител, съгласно чл. 19 от ЗАДС.

При така установената фактическа обстановка бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, заведен под № 1333 от 27.08.2020 г. по описа на ТД Южна морска на Агенция „Митници“ срещу "*" ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Цар Симеон 1“ № 83, ет. 1, ап. 1, управлявано и представлявано от *, за нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС. Били подадени възражения в законовия срок.

Акцизът на дизеловото гориво, предмет на нарушение, бил изчислен в размер на 2154,86 лв., а пазарната му цена била изчислена на 3507,24 лв.

Акцизът на бензина, предмет на нарушение, бил изчислен в размер на 87,78 лв., а пазарната му цена била изчислена на 117,55.

Впоследствие било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство. Съдът няма основание да не кредитира свидетелските показания на разпитания свидетел. На практика спорът е съсредоточен върху обстоятелството дали за установените излишъци горива се дължи акциз, или не.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обосноваост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

В обобщение, липсват формални основания за отмяна на наказателното постановление.

Съставът обаче намира, че липсва осъществен състав на нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС. Съгласно тази разпоредба на лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен

документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага глоба в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. - за физическите лица, и имуществена санкция в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 2000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 4000 лв. - за юридическите лица и едноличните търговци.

Следователно, за да е осъществено нарушението е необходимо да се установи, че жалбоподателят е държал посочените в постановлението количества горива, без горепосочения документ.

Видно е, че АНО не оспорва наличната счетоводна документация, на база на която е съставен АУАН, като не се твърди, че се касае за количества горива, които са придобити по друг начин, извън отразените счетоводно операции. Това, което всъщност се твърди е, че за надлежно заведените излишъци също следва да е налице документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

По мнение на настоящия състав обаче тази теза не намира законова опора. Както бе посочено, не се твърди тези излишъци да представляват акцизни стоки, които са постъпвали по друг начин при дружеството. Напротив, от наличните по делото данни може да се направи обоснован извод, че тези излишъци се дължат на съвсем други обстоятелства. На първо място, това е физико-химичната особеност на стоката, която променя своя обем при промяна на температурата, като ако се вземе дори и промяна с един градус за периода (който обхваща част от летните месеци) за цялото количество гориво за дизелови двигатели ще се получи разлика от приблизително 500 литра (закупеното за периода гориво е приблизително 580 хиляди литра с отклонение 8 литра на 10000 литра при промяна на температурата с един градус, както е посочено в НП). Отделно от това следва да се отчете и отклонението, което може да даде нивомерната система, което е 0,5 процента (отново посочено в НП), което за закупеното гориво за дизелови двигатели за целия период се равнява на приблизително 2900 литра. Видно е, че само сборът на възможните отклонения при тези два фактора надхвърля количеството гориво за дизелови двигатели, за което се твърди, че няма документ. Същите доводи важат и за установените излишъци автомобилен бензин А-95Н.

По-важният въпрос по делото е обаче дали надлежно осчетоводените излишъци следва да бъдат придружавани от документ за платен акциз. Съставът намира, че липсва такова законово изискване. Констатирането на излишъци представлява следствие от инвентаризация, която обаче не е предвидена като начален момент, от който да се дължи акциз съгласно чл. 20 от закона. По-същественото е обаче, че установяването на излишъци не попада в никоя от хипотезите за начисляване на акциз съгласно чл. 19 от закона-производство на територията на страната, въвеждане на територията на страната от територията на друга държава членка или при внасяне на територията на страната. Приемането на противното би означавало разширително тълкуване на разпоредба, създаваща публичноправно задължение за субектите, което противоречи на основни принципи на правото.

В тази насока може да бъде отчетена разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 6 от ЗАДС, според която данъчната основа за определяне на акциза за бензина, газьола, керосина, както и смазочните препарати и препаратите за омасляване с код по КН 3403 и продуктите с код по КН 3814 е количеството литри, приведени към сравнителна температура 15 °С. След като е предвидено такова привеждане към определена температура е ясно, че и самият законодател е отчетел възможните отклонения в обемите (т.е. че количество гориво с определено тегло –килограми, тонове и т.н., може да има различен обем при различна

температура), като е приел някаква средна стойност по която да се определя размерът на акциза. Именно такива отклонения могат да бъдат причина за констатиране на излишъци при инвентаризация, при което неминуемо могат да се получат разминавания между количеството, за което е платен акциз и това, което реално се намира в момента в дадения обект. По-важното е, че приемането на осреднени параметри за изчисляване на акциза за тези горива означава, че законодателят позволява платеният акциз да не съответства на акциза, който би се дължал при измерване на реалното количество гориво в литри във всеки конкретен момент. При това положение може да се приеме, че липсва законодателна воля да се заплаща акциз и за надлежно установените и удостоверени в обектите излишъци. Единствено в случай, че безспорно се докаже, че тези излишъци всъщност са придобити при някоя от хипотезите на чл. 19 и чл. 20 от закона (което не е сторено в настоящия случай) би могла да се ангажира отговорността на субекта по чл. 126 от закона.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради липса на осъществяване на административно нарушение, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на дружеството жалбоподател действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 86) и фактура (л. 85), в които е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 684 лв. Тъй като не бе направено възражение за прекомерност, а съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата, то следва да бъде заплатено цялото поискано възнаграждение в размер на 684 лв.

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.1, предл.3 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1412/2020г. от 25.02.2021 г., издадено от Директора на ТД Южна Морска към Агенция Митници, с което на „*“ ЕООД с ЕИК * гр.Бургас, ул. “*“ № 83, ет.1, за нарушение по чл. 126, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложена имуществена санкция в размер на 4485,28 лв. и на основание чл. 124, ал. 1, вр. чл. 107е, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове е присъдено да се заплати 3624,79 лева, представляващи пазарната цена на стоките, предмет на нарушението.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „*“ ЕООД с ЕИК * гр.Бургас, ул. “*“ № 83, ет.1, съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 684

(шестстотин осемдесет и четири) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____